Iliada

ILIADA

ROMAN GRAFIC
de GARETH HINDS

Traducere din engleză
de Andrei Pogăcias

H
junior

AHEI (GRECI) DE SEAMĂ

AGAMEMNON	MENELAU	ODISEU	AHILE	PATROCLE
Fiul lui Atreu	Fiul lui Atreu	Fiul lui Laerte	Fiul lui Peleu	Fiul lui
Marele rege	Regele Spartei	Regele Itacăi	Comandantul	Menoetius
din Micene			mirmidonilor	

„MICUL“ AIAX	„MARELE“ AIAX	NESTOR	DIOMEDE	TEUCROS
Fiul lui Oileus	Fiul lui Telamon	Fiul lui Neleu	Fiul lui Tideu	Fiul lui Telamon
Prințul	Prințul	Regele	Regele	Fratele vitreg
cetății Locris	Salaminei	Pylosului	Argosului	al lui Aiax

Inițiala numelui fiecărei căpetenii este încrustată discret pe armura lor și/sau pe coif. Aceasta, precum și decorațiunile unice de pe scutul fiecăruia vă vor ajuta să îi diferențiați.

TROIENI DE SEAMĂ

HECTOR
Fiul lui Priam
Prinț al Troiei

PARIS
Fiul lui Priam
Prinț al Troiei

PANDAROS
Fiul lui Lycaon
Comandantul zeleienilor

SARPEDON
Fiul lui Zeus
Regele Liciei

ENEAS
Fiul Afroditei
Comandantul dardanilor

PRIAM
ȘI HECUBA
Regele și regina Troiei

ANDROMACA
ȘI SCAMANDRIUS
(ASTIANAX)
Soția și fiul lui Hector

ELENA
Fiica lui Zeus
Soția lui Menelau

ZEII

(Rândul de sus: copiii titanilor; rândul de jos: copiii lui Zeus)

ZEUS
Zeul fulgerelor
Mai-marele zeilor

HERA
Zeița familiei
Soția lui Zeus

POSEIDON
Zeul oceanelor

HADES
Zeul lumii subpământene

THETIS
Zeița mării
Mama lui Ahile

AFRODITA
Zeița iubirii

ATENA
Zeița înțelepciunii, meșteșugurilor și bătăliilor

ARES
Zeul războiului

ARTEMIS
Zeița vânătorii
Sora lui Apollo

APOLLO
Zeul soarelui și medicinei

HERMES
Zeul înșelăciunii și mesagerilor

HEFAISTOS
Zeul focului

Prolog

Aceasta nu este povestea Războiului Troian. Sau, cel puțin, nu întreaga poveste.

În *Iliada*, Homer relatează evenimentele care au loc în al zecelea an, și ultimul, al acelui război, cu precădere o vrajbă dintre războinicul Ahile și comandantul forțelor grecești, regele Agamemnon. Nu spune întreaga poveste despre cum a început și cum s-a sfârșit Războiul Troian.

Războiul Troian a avut loc probabil cândva prin secolul 12 î.e.n. (la sfârșitul Epocii Bronzului) între populația din Troia, cetate de pe coasta vestică a actualei Turcii, și ahei – o largă alianță a orașelor-stat din Grecia și împrejurimile ei (nimeni nu folosea pe atunci denumirile de Turcia sau Grecia). Aheii erau uneori numiți și argivi sau danai, doar ca să ne încurce pe noi, cei de azi.

Războiul s-a purtat pentru o femeie. Sau poate pentru un măr, sau pentru foarte mult aur, sau pentru controlul asupra rutelor comerciale. Se pare că s-a întâmplat cam așa: zeii cei mai puternici, Zeus și Poseidon, erau atrași amândoi de o nimfă a mării pe nume Thetis. Dar Zeus a primit o profeție cum că Thetis urma să aibă un fiu mult mai puternic decât tatăl său. Cum nimeni nu voia să afle cât de puternic ar fi putut fi acel fiu născut dintr-un zeu, a fost imediat aranjată o căsătorie între Thetis și un aventurier muritor, Peleu (un tovarăș de-al legendarului Hercule).

Toți zeii au venit la nuntă și le-au dat daruri prețioase, cum ar fi o pereche de cai nemuritori sau o suliță splendidă și o armură completă. Zeița Eris (Vrajba sau Discordia) nu a fost invitată la nuntă, dar a apărut și ea. În toiul petrecerii, a scos un măr pe care erau gravate cuvintele „Pentru cea mai frumoasă". A început astfel un concurs de frumusețe între Hera, Atena și Afrodita, căci fiecare se credea cea mai frumoasă, iar concursul a fost arbitrat de (ne)norocosul Paris, prințul Troiei.

Mai întâi a spus că nu poate face o alegere, dar când zeițele au început să-i ofere daruri Afrodita a câștigat promițându-i-o de soață pe cea mai frumoasă femeie din lume: Elena, fiica lui Zeus și a Ledei. Însă zeița a uitat să-i spună că Elena era deja măritată. În plus, alegând-o pe Afrodita, Paris și le-a făcut pe Atena și pe Hera dușmance pe veci.

Aproape toate căpeteniile aheilor o petiseră pe Elena ani la rând. Cât timp îi făcuseră curte, toți juraseră ca, oricare va fi fost alesul, să-l apere cu toții. Câștigătorul a fost până la urmă Menelau, regele Spartei.

Așa că, atunci când Afrodita l-a ajutat pe Paris s-o seducă pe Elena și s-o răpească, Menelau și fratele lui, Agamemnon (regele din Micene), le-au cerut tuturor conducătorilor ahei să vină să-i ajute, conform jurământului, și toți au pornit spre Troia ca s-o ia înapoi pe Elena (plus tot aurul pe care-l luase cu ea, prada pe care sperau să pună mâna de la Troia și controlul asupra celor mai bune rute comerciale dintre Asia și Marea Mediterană).

Cât despre Peleu și Thetis, ei au avut un fiu. Și i-au pus numele Ahile.

Cartea I

MÂNIA. Cântă-mi, o, Muză, despre mânia lui Ahile, cel mai năprasnic dintre toţi războinicii ahei care au pornit-o pe mare spre Troia. Mânia lui împotriva regelui Agamemnon i-a costat pe ahei nenumărate pierderi și a dat Morţii sufletele multor bărbaţi puternici.

S-au dus să jefuiască cetatea, să-i răpună turnurile și s-o ia înapoi pe Elena din Sparta. Agamemnon a condus măreața armată peste mare la Troia, înnegrind valurile cu nesfârșita lui flotă de corăbii.

Cântă, o, Muză, despre gâlceava dintre Ahile și Agamemnon din al zecelea an de război. Care dintre zeii cei nemuritori a stârnit-o?

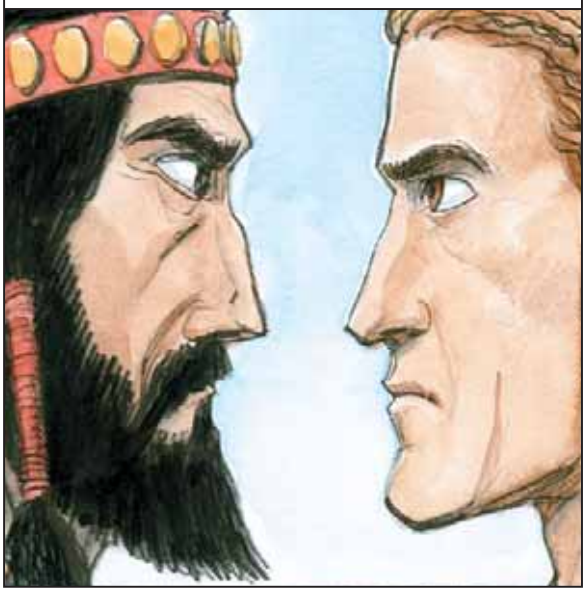

Apollo a adus vrajba aceea asupra aheilor, aruncând ciuma peste oamenii lor, fiindcă Agamemnon îi greșise lui Chryses, preotul lui Apollo.

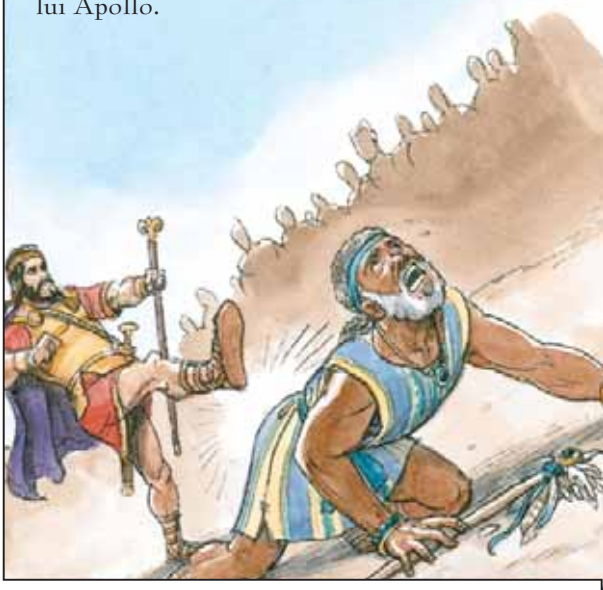

Chryses s-a rugat lui Apollo pentru răzbunare, și zeul l-a ascultat. A coborât din înălțimile Muntelui Olimp, cu săgețile bolii și morții bubuind în tolba sa ca tunetul și cu întunericul urmându-i îndeaproape.